

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ

Είναι το πρόσωπο, ζώο ή πράγμα για το οποίο γίνεται λόγος .

Προσωπικών ρημάτων

Το υποκείμενο των προσωπικών ρημάτων τίθεται σε:

Ονομαστική πτώση

Μπορεί να είναι :

<i>Ουσιαστικό</i>
<i>Επίθετο</i>
<i>Αντωνυμία</i>
<i>Αριθμητικό</i>
<i>Επιθετική μετοχή (έναρθρη)</i>
<i>Άρθρο (+ μέν/ δέ)</i>
<i>Έναρθρο απαρέμφατο</i>

π.χ. **Οἱ δέ πρέσβεις** ἀφίκοντο.

π.χ. Ὅμοιος ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει.

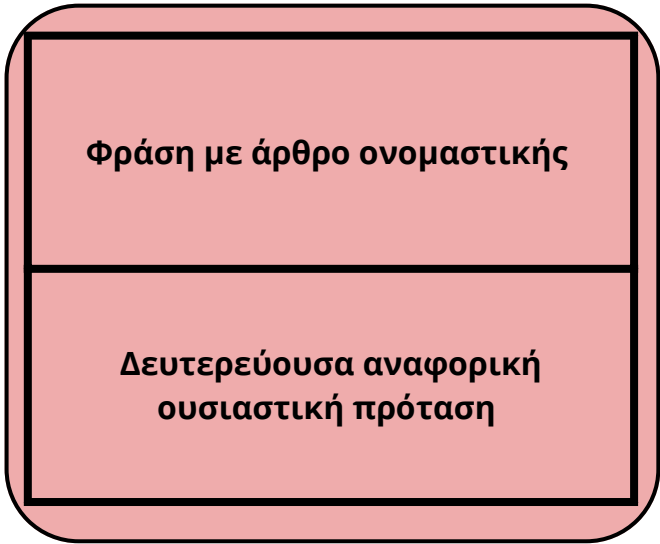
π.χ. **Τίς** ἀγορεύειν βούλεται;

π.χ. **Εἷς** ὠμολογῇκει.

π.χ. Ὁ **ζητῶν** εὕρισκει.

π.χ. Ὁ **μέν** ταῦτα εἶπεν, ὁ **δέ** ἀπεκρίνατο.

π.χ. Ἡδύ ἐστι τό **ἔχειν** χρήματα.

π.χ. Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔφυγον.

π.χ. Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.

Εμπρόθετη αιτιατική

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ	ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
εἰς, ἀμφί, περί, ὑπέρ, προς, ὥς + αιτιατική	Ποσό ή χρόνο κατά προσέγγιση	Ἐφυγον περί τούς ἑκατόν. Ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν.
κατά + αιτιατική	Μερισμό - χωρισμό	Καθ' ἑκάστους ἐκαλοῦντο Ἕλληνες.
ἐπί + αιτιατική	Ἐκταση	Ἐπὶ μέγα μέρος τοῦ τείχους καθηρέθη.